

عنوان مقاله:

خشکسالی و اثرات سوء آن در مناطق حفاظت شده استان بوشهر

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای اکوسیستم های آبی داخلی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

خسرو درویشی

نبی اله مرادی

بابک رفعت

خلاصه مقاله:

خشکسالی جزء بلاهای بطئی و خزنده بوده و بنوعی بعنوان بی سرو صداترین بلای طبیعی است. با این وجود اثرات زیانبار آن گاه از هر بلای دیگری بیشتر نمود می کند و پیامد های آن تا سالها بر یک جمعیت و یا یک منطقه بجا می ماند. اگر از بین تعاریف متعددی که برای خشکسالی بیان شده است، خشکسالی را محصولی از کمبود بارش در یک دوره ممتد زمانی که بطور معمول یک فصل یا بیشتر است، تعریف کنیم، از مهمترین پیامدهای این کمبود اختلال در بخشهای مختلف زیست محیطی خصوصا محیط زیست طبیعی است. مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست و عل ی الخصوص مناطق حفاظت شده که بنوعی آینه تمام نمای محیط زیست هر استان هستند، از مظاهر مهم محیط طبیعی و توریستی می باشند. در استان بوشهر مناطق حله، مند، نای بند و خارک و خارکو در اثر خشکسالی اخیر خسارات زیادی در تنوع زیستی و حفظ گونه های وحوش، پرندگان و گیا هان متحمل شده اند که نیاز به تدبیر و دوراندیشی جهت مهار مشکل خشکسالی و به حداقل رساندن اثرات سوء آن در این مناطق دارد. بررسی های علمی و پژوهشی و کمک رسانی به جمعیت های در معرض آسیب و همکاری بین نهادهای متولی مرتبط با مهار خشکسالی از مهمترین اولویتهای اجرایی مرتفع نمودن مشکل خشکسالی در مناطق حفاظت شده هستند.

کلمات کلیدی:

خشکسالی، خسارت، محیط زیست، مناطق حفاظت شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/124363>

